

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Μετάφραση

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Αποβάλετε την αυτοπεποίθηση, που είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε ότι θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, εάν σεις οι ίδιοι δεν φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε ότι κάποτε η πατρίδα βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

.....
Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταζε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

.....
Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε “, εγώ πατέρα μου, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα”, ο πατέρας της την αντέκρουσε με το εξής ψεύτικο επιχείρημα: “Δεν αμφιβάλλω πως δεν θέλεις να μείνεις φαλακρή. Γιατί λοιπόν δεν φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;”

B1. prope : proxime

opibus : opes

nimia : magis nimia

neminem : nullius

ipsi : ipsi

extremo : extero

discrimine : discrimina

nobili genere : nobilia genera

exercitui : exercitibus

omnes : omni

illa : illud

pater : patrum

istae : istarum

te : sibi

B2. habemus : habento

cavete : cautum / cautu

tutamini : tutantem / tutaturum / tutatum

nolite : nolles

deponite : deposuerit

natus : nasci

abiret : abibunt

edixit : edic

abstinerent : abstineant

mallet : mavultis

obiecit : obicereris / -re

faciant : fiant

Γ1α. opibus: αφαιρετική οργανική του μέσου στο **confidere**
vobis: δοτική προσωπική κτητική στο **est**
neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο **consulturum esse**
(ετεροπροσωπία)
patriae (το 1ο του κειμένου) : δοτική χαριστική στο **consulturum esse**
fuisse: αντικείμενο στο ρήμα **mementote**, ειδικό απαρέμφατο
bello: αφαιρετική τοπική του χρόνου που δηλώνει χρονικό εντοπισμό στο ρήμα
praefuit
genere: κυρίως αφαιρετική της καταγωγής στη μετοχή **natus**
aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο **annos**
cana: κατηγορούμενο μέσω του συνδετικού απαρεμφάτου **esse** στο υποκείμενο
του “**ego**”
illi: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα **obiecit**
te: αντικείμενο στο ρήμα **faciant**

Γ1β. «Itaque nolite cavere periculum»
«Itaque ne caveritis periculum»

Γ2α. «quin calva esse nolis»: Είναι μία δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του **quin**.
Εισάγεται με το σύνδεσμο **quin** διότι εξαρτάται από ρήμα αμφιβολίας με άρνηση (**non dubito**). Εκφέρεται με Υποτακτική γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση

του
υποκειμένου της πρότασης εξάρτησης. Συγκεκριμένα, με Υποτακτική Ενεστώτα
(**nolis**) σε εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (**non dubito**). Ισχύει η ιδιομορφία στην
ακολουθία των χρόνων, γιατί η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο
μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας - δευτερεύουσας πρότασης) και όχι κατά την
πιθανή στιγμή της πραγματοποίησής της. Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα (**non dubito**).

Γ2β. • «T. Manlius consul natus...» : qui natus erat aliquando castris abiens

• **«Is cum aliquando castris abiret» : Is**

Γ2γ. «Tum interrogavit filiam, utrum post aliquot annos cana esse mallet an calva»

- 1) **Utrum** post aliquot annos cana esse **mavis an calva?**
- 2) **Mavisne** post aliquot annos cana esse **an calva?**
- 3) **Mavis** post aliquot annos cana esse **an calva?**